04/09/2023

Βέροια: Η εορτή της πρώτης πολιούχου, Αγίας Ιερουσαλήμ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα 4 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου, πολιούχου Βεροίας για την εορτή της Αγίας Ιερουσαλήμ και των τριών τέκνων αυτής.

Στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η Τιμία Κάρα της Αγίας Ιερουσαλήμ, η οποία μαρτύρησε τον 3ο αιώνα στη Βέροια με τα τρία παιδιά της και αποτέλεσε την πρώτη πολιούχο της πόλεως.

Δείτε επίσης: Η Βυζαντινή Βέροια τιμά την πρώτη πολιούχο της, Αγία Ιερουσαλήμ

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: *«Καί βασάνοις θλιβόμενοι, καί πυ-ρί δαπανώμενοι, καί ποιναῖς καί μά-στιξι συντριβόμενοι ... οὐκ ἠρ-νή-----σασθε Χριστόν, ἀθλοφόροι τε-τρά-ριθμοι», ἔψαλε σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας πρός τι-μήν τῆς ἁγίας ὁσιομάρ-τυρος Ἰε-ρου-σαλήμ καί τῶν τριῶν ἁ-γίων τέ-κνων της, τῶν ἁγί-ων μαρ-τύρων Σεκένδου, Σεκεν-δί-κου καί Κηγό-ρου, τούς ὁποίους πα-νηγυρίζουμε καί τιμοῦμε σήμε-ρα.*

Τούς τιμοῦμε καί τούς γεραίρουμε γιά τή σταθερότητά τους στήν πίστη καί τήν ἀγάπη τους στόν Χριστό, καί τούς μνημονεύουμε ὡς παρά-δειγ-μα καί γιά τή δική μας ζωή, εἴτε εἴμεθα μεγαλύτεροι στήν ἡλι-κία, ὅπως ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ, εἴτε εἴμεθα νεώτεροι, εἴτε καλούμεθα νά διαπαιδαγωγήσουμε τά παιδιά μας. Γιατί σήμερα οἱ περισσότεροι ἐπιλέγουμε τόν εὔκολο δρόμο, αὐτόν πού δέν ἔχει κόπο, πού δέν χρειάζεται προσπάθεια καί θυσίες, καί σ᾽ αὐτόν τόν δρόμο ὁδηγοῦμε καί κατευθύνουμε καί τά παιδιά μας. Δέν θέλουμε νά κουρασθοῦμε, δέν θέλουμε νά δυσκολευθοῦμε, δέν θέλουμε νά θυσιάσουμε κάτι ἀπό τήν ἄνεση καί τήν ἀνάπαυσή μας. Εἴμαστε ὅμως πρόθυμοι νά θυσιά-σουμε καί ἀρχές καί ἀξίες καί τήν πίστη μας ἀκόμη στόν Χριστό, προκειμένου νά μήν βρεθοῦμε, ὅπως λέμε, σέ δύσκολη θέση.

Ὅμως ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ δέν ἔκανε αὐτό πού κάνουμε ἐμεῖς πολλές φορές σήμερα, οὔτε ὤθησε τά παιδιά της νά τό κάνουν γιά νά «κερδίσουν», ὅπως θά λέγαμε, τή ζωή τους.

Γιατί τό ἔκανε ἄραγε; Γιατί δέν ἀγαποῦσε τά παιδιά της; Γιατί δέν ἤθελε νά ζήσουν ἤ γιατί ἤθελε νά τούς στερήσει τή μητρική της πα-ρου-σία; Γιά τίποτε ἀπό αὐτά, ἀλλά γιατί ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ πίστευε ἀληθινά στόν Χριστό, ὄχι ἐπιφα-νεια-κά, καί αὐτή τήν πίστη μετέ-δωσε καί στά τρία παιδιά της.

Τούς εἶχε διδάξει μέ τόν λόγο καί τή ζωή της ὅτι τίποτε δέν ἔχει ἀξία στή ζωή αὐτή, ἐάν πρόκειται νά μᾶς στερήσει τήν οὐράνια καί αἰώ-νια. Τούς εἶχε διδάξει μέ τή ζωή της τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας ὅτι ὅποιος τόν ὁμολογήσει ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, θά τόν ὁμολο-γή-σει καί Ἐκεῖνος ἐνώπιον τοῦ Πα-τρός του τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Εἶχε διδάξει ὅμως ἡ ἁγία Ἱερου-σα-λήμ στά παιδιά της καί μία ἄλλη ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ σέ ὅσους θελήσουν νά τόν ὁμολογήσουν: νά μήν φοβηθοῦν τί θά ποῦν ἐνώπιον τῶν ἡγεμόνων καί τῶν βασιλέων, γιατί Ἐκεῖνος θά τούς φώτιζε τί νά ποῦν καί πῶς νά ὑπερασπισθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό.

Κι ἔτσι, ἀντί νά συστήσει ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ στά τρία παιδιά της νά μήν ὁμολογήσουν τόν Χριστό, ἐπει-δή ἦταν νεαρά στήν ἡλικία καί δέν γνώριζαν τί θά ποῦν, καί νά ἀποφύγουν μέ αὐτό τόν τρόπο τό μαρτύριο, σώζοντας δῆθεν τή ζωή

τους, ἐκείνη ὡς στοργική ἀλλά καί πιστή συγχρόνως μητέρα, τά παρό-τρυ-νε νά ὁμολογήσουν χωρίς νά διστάσουν καί χωρίς νά λυγί-σουν ὅτι εἶναι χριστιανοί καί νά προτι-μή-σουν τόν θάνατο γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ ἀπό μία ζωή, ἡ ὁποία θά ἦταν ὅμως μακριά ἀπό τόν Χριστό.

Καί αὐτό ἔκαναν τά τρία παιδιά, οἱ τρεῖς μάρτυρες, ἅγιοι Σέκενδος, Σεκένδικος καί Κήγορος. Ὁμολό-γη-σαν τόν Χριστό καί ὑπέμειναν μέ καρτερία τά βασανιστήρια, στηρί-ζοντας ὁ ἕνας τόν ἄλλο στήν πίστη, ὥστε νά ἀξιωθοῦν μαζί μέ τή μητέρα τους, τήν ἁγία Ἱερουσα-λήμ, τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου καί τή δόξα τοῦ οὐρανοῦ ἀλλά καί τῆς γῆς. Γι᾽ αὐτό καί ἀποτελοῦν πα-ρά-δειγμα γιά ὅλους ἐμᾶς, πού τούς τιμοῦμε σήμερα, γιατί ὅλοι μας καλούμεθα καθημερινά, ὄχι βέβαια νά θυσιάσουμε τή ζωή μας γιά τόν Χριστό, ἀλλά νά τόν ὁμολογοῦμε μέ τίς πράξεις καί μέ τή ζωή μας καί νά μήν τόν ἀρνούμεθα. Γιατί ἄρ-νη-ση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πίστε-ώς του εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τό θέλημά του καί ἡ ἀδιαφο-ρία μας γιά τίς ἐντολές του. Ἄρνη-ση τοῦ Χριστοῦ εἶναι νά μήν ἀκο-λου--θοῦ-με τή διδασκαλία τῆς Ἐκ-κλησίας μας. Ἄρνη-ση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀδια-φορία μας γιά τόν πλησίον. Εἶναι ἡ ἔλ-λει-ψη ἀγά-πης καί ἐνδιαφέρο-ντος γιά τόν ἀδελφό μας πού πά-σχει, πού ἔχει ἀνάγκη, πού πεινᾶ καί διψᾶ, γιατί στό πρόσωπό του φροντίζουμε ἤ ἀδιαφοροῦμε γιά τόν Χριστό.

Αὐτά καλούμεθα καί ἐμεῖς νά κάνου-με. Νά ἀποδεικνύουμε καθη-μερινά μέ τίς ἐπιλογές τῆς ζω-ῆς μας ὅτι δέν ἀρ-νούμεθα τόν Χριστό, ὅπως δέν τόν ἀρνήθηκαν καί ἡ ἁγία Ἱερουσα-λήμ καί τά τέ-κνα της. Δέν τόν ἀρνούμεθα, πα-ρό-τι δέν ἐκβιαζό-μεθα καί δέν πιε-ζόμεθα ἀπό κανέ-ναν, ὅπως συνέ-βαινε μέ τούς ἐορ-ταζομένους ἁγί-ους. Καλούμεθα, ἄν θέλουμε νά τιμή-σουμε πραγματικά τούς ἁγί-ους μας, νά μένουμε σταθεροί στήν πί-στη καί τήν ἀγάπη μας στόν Χρι-στό ὄχι στά λόγια ἀλλά στά ἔργα, ἀλλά ζώντας καθη-με-ρινά μέ τόν Χριστό στήν ψυχή μας, στίς ἐπιλογές, στίς πράξεις μας, στίς σκέψεις μας καί τίς ἐπιθυμίες μας, γιά νά ἀξιω-θοῦ-με καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Ἱερου-σα-λήμ καί τῶν ἁγίων τέ-κνων αὐτῆς, τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐπουρανίου βα-σι-λείας του.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ